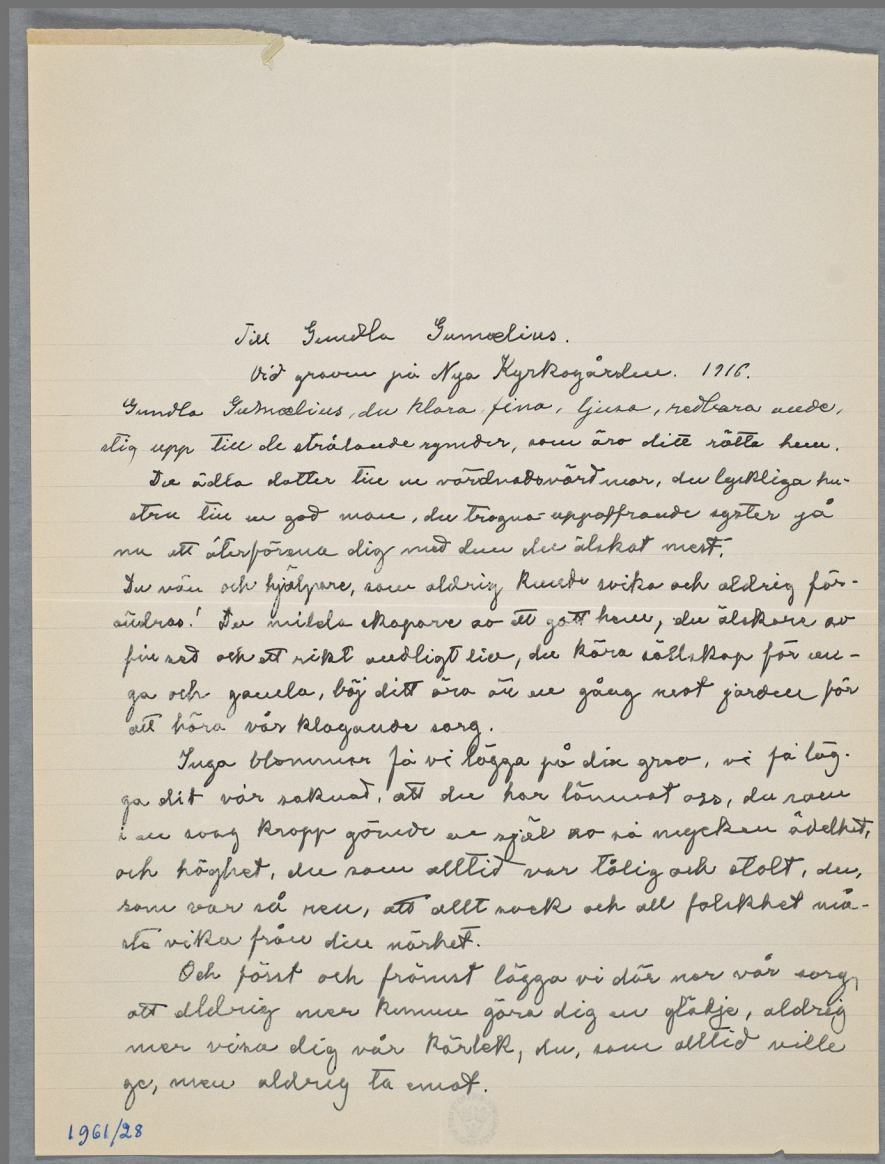

Lagerlöf, Selma / Gumaelius, Gundla

Till Gundla Gumaelius.

Handschrift // L 1:124

Tillkomstår 1916

Digitaliserad år 2016

National Library
of Sweden

Till Gundla Gummelius.

Vid gravens på Nya Kyrkogården. 1716.

Gundla Gummelius, du klara fina, ljusa, redbara udda,
slig upp till de strålade rynder, som äro ditt rätta hem.

De ädla dotter till en världsadvärd man, du lyckliga hu-
stru till en god man, du trogne uppoffrande syster gå
nu att återförena dig med dem du älskat mest.

Du vän och hjälpare, som aldrig kunde svika och aldrig för-
ändras! Du milda skapare so ett gott hem, du älskare av
fin red och ett riket ädligt liv, du kärre sällskap för en-
ga och gavela, böj ditt ära än en gång mest gårdar för
att höra vår klagande sorg.

Tuga blommor få vi lägga på din grav, vi få läg-
ga dit vår saknad, att du har lämnat oss, du som
i en svag kropp givde en själ so så mycket ädelhet,
och höghet, du som alltid var tålig och stolt, du,
som var så ren, att allt rock och all folklighet må-
ste vika från din närhet.

Och fört och fränst lägga vi där ner vår sorg,
att aldrig mer kunne göra dig en glädje, aldrig
mer vinnas dig vår kärlek, du, som alltid ville
ge, men aldrig ta emot.

Gudla Samuelius vår mycket älskade vän, vi skola aldrig glömma dig, så länge vi vandra här på jorden. Inte skola vi missuenna dig att soöva mot det ljus, varifrån du är kommen, och dock ville vi gärna tro, att du ännu ägde kvar för oss någon kärlek, att du följde vår stäpplande vandring med medlidansamma och förbarnande tankar.

Senna logertaf.

Sevra Lagerlöfs tal vid fru
Annta Gumbeli grav
i Sthlm
Sommar 1916, Annolikt 8 Augusti
Den 9. vid 4 Augusti.